

Lovforslaget siger ikke, at Trangen skal være saa og saa stor, for at de gamle skulle faa den laveste Understøttelse, det siger, at denne Understøttelse skulle de have, naar det maa erkendes, at Trangen er til Stede, og hvis et Sogneraad vilde bære sig saaledes ad som anført, vilde det simpelt hen begaa Brud paa Loven, og det antager jeg nok, man vil være i Stand til at forhindre. Det er netop derfor, vi have ønsket, at alle Klager skulle kunne gaa lige til Ministeriet, saa at Indenrigsministeren maatte kunne afgøre, hvorvidt der sker de gamle deres Ret eller ikke. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds henviste endvidere til de store Ofre, som Arbejderne have bragt under Lockouten, og sagde, at der kunde man se, at Arbejderne havde Raad til at betale selv, og derfor skulde man ikke gaa videre med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen, end man allerede er gaaet. Det ærede Medlem synes altsaa ogsaa at være inde paa det, at man skulde kræve Bidrag af Arbejderne selv som Betingelse for at hjælpe dem i deres Alderdom. Det ærede Medlem ser noget forkert paa, hvad der skete under Lockouten. Det, der skete, var, at Arbejderne over hele Landet trods Nød og Savn, trods det, at mange af dem, der ydede Bidrag til de udelukkede, selv havde mindre end det, mange af de udelukkede fik i Understøttelse, ydede deres Bidrag. De gjorde det af Solidaritetshensyn, af Hensyn til, at de paa den Maade forsvarede deres Interesser. Naar man vil henvise dertil, skulde man helst gøre det paa den Maade, at man sagde til det øvrige Samfund, at hvis der var en saadan Solidaritetsfølelse i det øvrige Samfund, som Arbejderne have vist under Lockouten, vilde man komme langt videre, end man hidtil er kommen, med sociale Reforme og Forbedringer af Samfundets Tilstand. Saaledes skulde man se paa, hvad der skete under Lockouten, men ikke benytte det paa den Maade som det ærede Medlem for Skanderborg Amt 5te Valgkreds gjorde, idet det dog ikke er Mening, at man skal basere sine Lovregler paa yderligere Skattebidrag fra de fattige. Det ærede Medlems Parti har jo allerede en Gang tidligere i Halvfemserne, da vi fik Alderdomsforsørgelsesloven, paalagt Befolkningen flere indirekte Skatter, end vi havde i Forvejen, og jeg synes derfor, at det ærede Medlem ikke skulde tage Ordet for at kræve mere af de ubemidlede, end der allerede er paalagt dem.

Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) skal jeg

gøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem kritiserede de Tal, som jeg anførte i mit første Foredrag. Han brugte endog den Betegnelse, at det var vildt, hvad vi i saa Henseende havde fremført, idet han henviste til, at Bergs og Hørups Forslag, som var forelagt her i sin Tid, vilde komme til at angaa et Antal af 78,000 i 62 Aars Alderen. Vort Forslag maatte omfatte mange flere, da det tog Sigte paa 60 Aars Alderen, og som en Følge deraf maatte det koste betydeligt mere, end vi havde angivet det til. Maa jeg i saa Henseende gøre det ærede Medlem opmærksom paa en væsentlig Ting, som det ærede Medlem synes ikke at have lagt Mærke til, nemlig, at Bergs og Hørups Forslag var baseret paa at yde Alderdomsunderstøttelse til alle ubemidlede, medens vort Forslag tager Sigte paa at yde Alderdomsunderstøttelse til „trængende“. Der er en meget væsentlig Forskel derpaa. Bergs og Hørups Forslag var beregnet paa visse Befolkningsklasser og tog alle med af disse Befolkningsklasser. Vort Forslag tager ikke alle med inden for de ubemidlede Befolkningsklasser. Det er ikke enhver Arbejder paa 60 Aar, ikke enhver Husmand eller Fisker eller næringsdrivende, som kan faa Alderdomsunderstøttelse, det er kun dem, der ere i Trang, og det gør en væsentlig Forskel. Naar det ærede Medlem vilde kritisere saa stærkt, som han gjorde, naar han kaldte vore Tal for vilde, forekommer det mig, at det ærede Medlem skulde lægge sig lidt mere efter at læse rigtigt, hvad det er, det drejer sig om, det ærede Medlem har en Forpligtelse dertil ifølge den Stilling, han indtager. Naturligvis ere de Tal, vi ere i Stand til at opstille, ikke absolutte Tal, ikke Tal, hvis absolutte Rigtighed vi kunne dokumentere, det anførte jeg ogsaa første Gang, jeg havde Ordet, og det er jo heller ikke Tilfældet med de Tal, som ledsagede Bergs og Hørups Forslag, men vore Tal ere anførte efter en saa nøjagtig Undersøgelse og Beregning, at jeg tror, man næppe vil komme højere op med Hensyn til Antallet af de til Understøttelse berettigede, end jeg har nævnt.

Jeg kommer saa endelig til de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (C. Ravn). Det ærede Medlem udtalte sig særlig imod, at vi ikke vilde have, at den Fattighjælp, som ydes til Manden, skulde have Virkning for hans Enke eller for hans fraskilte eller fraseparerede Hustru. Det ærede Medlem mente, at det var ganske rigtigt, som den bestaaende Lov gør, at lade denne